728/05

Den 29. juni 2005 blev i sag nr. 65.622:

xxxxx xxx xxxxxxxx
xxx xxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx xxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over størrelsen af den af selskabet fastsatte méngrad.

Det fremgår af sagen, at klageren den 10/6 1999 beskadigede sin ryg i forbindelse med boldspil, da han faldt over sin hund.

Klageren oplyser, at han udviklede en dropfod, og sagen søgtes derfor genoptaget hos nærværende selskab samt Lærerstandens Brandforsikring. Sidstnævnte selskab har i forbindelse med genoptagelsen forhøjet klagerens méngrad fra 5 % til 8 %, men Forsikrings-Aktieselskabet Alka fastholder, at klagerens méngrad som følge af ovennævnte ulykkestilfælde er mindre end 5 %.

Selskabet har ved skrivelse af 17/1 2005 til nævnet redegjort for sin afgørelse således:

> "Efter modtagelse af begyndelses- samt slutattest fra lægerne M. og G.B., indhentede selskabet de lægelige bilag i sagen fra Lærerstandens Brandforsikring, hvor klager ligeledes var forsikret. …
>
> Af disse oplysninger fremgik det, at klager ved faldet havde fået en diskusprolaps, hvilket han også tidligere var blevet opereret for i 1992.

På baggrund heraf tilskrev selskabet klager ved brev af 8. januar 2003, hvori det blev oplyst, at selskabet herefter ville forelægge sagen for Arbejdsskadestyrelsen med anmodning om udtalelse vedrørende méngraden som følge af tilskadekomsten i juni 1999.

Efter modtagelse af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse i sagen tilskrev selskabet klager ved brev af 3. december 2003, hvori selskabet meddelte, at der i overensstemmelse med betingelserne ikke ville ske udbetaling af erstatning, da Arbejdsskadestyrelsen havde vurderet klagers méngrad som følge af ulykken den 10. juni 1999 til under 5 %. …

I forlængelse heraf tilskrev klager selskabet og meddelte i denne sammenhæng, at han ikke var tilfreds med selskabets afgørelse, idet han blandt andet henviste til, at han Lærerstandens Brandforsikring havde anerkendt en méngrad på 8 %.

Efter selskabets lægekonsulents fornyede vurdering af sagen tilskrev selskabet klager ved brev 6. februar 2004, hvori den tidligere afgørelse i sagen blev fastholdt.

Ved brev af 6. februar tilskrev klagers fagforbund selskabet, hvilket blev besvaret over for klager ved brev af 29. marts s.å. …

Sagen er herefter indbragt af klager for Ankenævnet.

Vi har nu foretaget en yderligere gennemgang af sagen og må på baggrund af sagens oplysninger fastholde den tidligere stillingtagen.

Fastsættelsen af méngraden efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde, sker når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes, jf. betingelsernes Afsnit 10.

Som angivet i samme afsnit fastsættes méngraden efter Arbejdsskadestyrelsens méntabel, som var gældende på tidspunktet for afgørelsen.

Endvidere fremgår det, at invaliditetserstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %.

Der er i de lægelige oplysninger om klagers gener - som har været forelagt til vurdering hos selskabets cheflægekonsulent - ikke dokumentation for, at generne svarer til en højere méngrad end, hvad der tidligere er vurderet af selskabet.

Af de lægelige oplysninger i sagen fremgår det, at klager ved faldet i juni 1999 fik et mindre vrid i lænden, der medførte en afsmalning under 3. lændehvirvel.

Endvidere fremgår det, at klager som følge af en arbejdsskade i 1992 blev opereret for en venstresidig prolaps på 4. lændebruskskive, og at han dengang blev tilkendt erstatning fra arbejdsskadeforsikringen fastsat udfra méngrad på 12 %.

Ved scanning i maj 2000 kunne man ikke længere se prolapsen på lændehvirvel 3, som blev beskadiget ved faldet i 1999, hvorimod der var sket en udvikling i prolapsen på lændehvirvel 4, som relaterede sig til arbejdsskaden i 1992; jf. speciallægeerklæringen af 12. februar 2002.

Selskabets cheflægekonsulent har på baggrund af sagens oplysninger udtalt, at der ikke er årsagssammenhæng mellem klagers aktuelle ryggener og uheldet i juni 1999.

Således må de aktuelle gener tilskrives de forudbestående rygproblemer herunder følger af diskusprolapsen i 1992 med skade på 4. lændehvirvel og udviklingen i forbindelse hermed.

Dette understøttes af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse af 21. november 2003, hvoraf det fremgår, at langt størstedelen af de aktuelle ryggener samt lammelsen af venstre fodled med dropfod til følge, skyldes den forudbestående diskosprolaps fra 4./5. lændehvirvel og derved arbejdsskaden i 1992.

Vi skal i denne sammenhæng henvise til betingelsernes Afsnit 10, sidste afsnit, hvoraf det fremgår, at begge parter kan indbringe sagen for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter - både klager og selskabet.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at Lærerstandens tidlige anerkendelse af en méngrad på 8 % ikke kan tillægges videre vægt ved sagens vurdering, da denne ligger før Arbejdsskadestyrelsens udtalelse i sagen.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at ulykkesforsikringen ikke dækker klagers eventuelle tab af erhvervsevne som følge af skaden."

Af speciallægeerklæring dateret den 12/2 2002 fremgår bl.a.:

"**Aktuelle:**

Patienten har gennem de sidste ca. 10 år haft vekslende problemer med ryggen.

I 1992 blev han opereret på E. Centralsygehus for en venstresidig prolaps fra L4. Operationen hjalp udmærket, og han kunne vende tilbage til sit arbejde som skraldemand.

…

2. maj 2000 blev der på ny foretaget en CT-skanning af lænden på V. Sygehus. På det tidspunkt kan man ikke længere se noget, der ligner en prolaps fra L3, men derimod en fri prolaps fra L4, det vil sige der, hvor der tidligere i 1992 har været en prolaps. Efter denne skanning blev han undersøgt af overlæge J.L.A., E. Centralsygehus, som fandt en ret udtalt dropfod på venstre side. Ingen sensibilitetsnedsættelse på fodryggen. Også den kliniske diagnose var prolaps fra 4. discus. Man tilbød operation, men det afslog patienten.

Han kom på ny i behandling hos fysioterapeuten, og ryggen blev god igen. Symptomerne i benet forsvandt også på nær den venstresidige dropfod. Det skal bemærkes, at dropfoden daterer sig til den sidste hændelse i maj 2000.

Fra omkring 1. september 2000 har tilstanden været stationær, og det vil sige, som han har det nu."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**AFSNIT 10 ERSTATNING VED INVALIDITET:**

Invaliditetserstatning udbetales, såfremt et ulykkestilfælde har medført en invaliditetsgrad på mindst 5 %, opgjort på grundlag af reglerne i lov om arbejdsskadeforsikring om erstatning for varigt mén og uden hensyn til den forsikredes specielle erhverv.

…

Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Nævnet udtaler:

Nævnet har ikke grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering i udtalelse af 21/11 2003, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson